

Publicerad 2015-05-23 20:09 av Hestia

Liksom bunden

fjättrad, lämnad, suddad
alla kärlekssånger jag hört
famnar jag
förlägger jag i ett rike
som lyser på mänskligheten
det är min räddning, min skönhet
älskar, älskar
alla sårbarhetpärlor du bär
min omhändertagandeström
i varandet
andras blickar
allas utom mitt
jag är klädd i vitt
jag är klädd i något som skyr
färgernas samklang
mitt röda sår
jag går tätt förbi
min egen verklighetsmagi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hestia med Poeter.se id #48689 innehar upphovsrätten